

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) หาคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่สร้างขึ้น 3) หาคุณภาพของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ จำนวน 368 คน สุ่มจากจำนวนประชากรนักเรียนทั้งหมด 5,606 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน วิธีการสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์ดำเนินการ โดยหาคุณภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้นแต่ละฉบับ ซึ่งได้แก่ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความยาก อำนาจจำแนก ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง คะแนนจุดตัด และความเชื่อมั่น

สรุปผลการวิจัย

1. การสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สร้างแบบทดสอบได้ 7 ฉบับ ๆ ละ 10 ข้อ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตั้งแต่ .80 ถึง 1.00 ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก การกำหนดจำนวนข้อ ได้กำหนดตามตารางวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้แกนกลางกับตัวชี้วัด มีตัวชี้วัดแต่ละฉบับ ดังนี้ ฉบับที่ 1 คำนาม บอกความหมาย ชนิดและวิเคราะห์หน้าที่ของคำนามในประโยคหรือข้อความที่กำหนดให้ไว้ ฉบับที่ 2 คำสรรพนาม บอกความหมาย ชนิดและวิเคราะห์หน้าที่ของคำสรรพนามในประโยคหรือข้อความที่กำหนดให้ไว้ ฉบับที่ 3 คำกริยา บอกความหมาย ชนิดและวิเคราะห์หน้าที่ของคำกริยาในประโยคหรือข้อความที่กำหนดให้ไว้ ฉบับที่ 4 คำวิเศษณ์ บอกความหมาย ชนิดและวิเคราะห์หน้าที่ของคำวิเศษณ์ในประโยคหรือข้อความที่กำหนดให้ไว้ ฉบับที่ 5 คำเชื่อม บอกความหมาย ชนิดและวิเคราะห์หน้าที่ของคำเชื่อม ในประโยคหรือข้อความที่กำหนดให้ไว้ ฉบับที่ 6 คำบุพบท บอกความหมาย ชนิดและวิเคราะห์หน้าที่ของคำบุพบทในประโยคหรือข้อความที่กำหนดให้ไว้ และฉบับที่ 7 คำอุทาน บอกความหมาย ชนิดและวิเคราะห์หน้าที่ของคำอุทาน ในประโยคหรือข้อความที่กำหนดให้ไว้

2. คะแนนจุดตัด แบบทดสอบอิงเกณฑ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 7 ฉบับ มีคะแนนจุดตัด เท่ากับ 5 ถึง 6 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน หรือร้อยละ 50 ถึง 60 ของคะแนนเต็ม คะแนนจุดตัดที่เท่ากับร้อยละ 50 คือ ฉบับที่ 1 4 และ 7 คะแนนจุดตัดที่เท่ากับร้อยละ 60 คือ ฉบับที่ 2 3 5 และ 6

3. คุณภาพของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ละฉบับมีคุณภาพดังนี้ ฉบับที่ 1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตั้งแต่ .80 ถึง 1.00 ความยาก ตั้งแต่ .50 ถึง .80 อำนาจจำแนก ตั้งแต่ .208 ถึง .598 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง .83 ความเชื่อมั่น .81 ฉบับที่ 2 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตั้งแต่ .80 ถึง 1.00 ความยาก ตั้งแต่ .50 ถึง .79 อำนาจจำแนก ตั้งแต่ .208 ถึง .546 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง .79 ความเชื่อมั่น .82 ฉบับที่ 3 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตั้งแต่ .80 ถึง 1.00 ความยาก ตั้งแต่ .50 ถึง .80 อำนาจจำแนก ตั้งแต่ .208 ถึง .559 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง .81 ความเชื่อมั่น .82 ฉบับที่ 4 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตั้งแต่ .80 ถึง 1.00 ความยาก ตั้งแต่ .50 ถึง .78 อำนาจจำแนก ตั้งแต่ .208 ถึง .481 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง .82 ความเชื่อมั่น .83 ฉบับที่ 5 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตั้งแต่ .80 ถึง 1.00 ความยาก ตั้งแต่ .50 ถึง .79 อำนาจจำแนก ตั้งแต่ .208 ถึง .559 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง .79 ความเชื่อมั่น .83 ฉบับที่ 6 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตั้งแต่ .80 ถึง 1.00 ความยาก ตั้งแต่ .50 ถึง .80 อำนาจจำแนก ตั้งแต่ .208 ถึง .572 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง .80 ความเชื่อมั่น .82 ฉบับที่ 7 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตั้งแต่ .80 ถึง 1.00 ความยาก ตั้งแต่ .51 ถึง .78 อำนาจจำแนก ตั้งแต่ .208 ถึง .533 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง .78 ความเชื่อมั่น .81

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หากคะแนนจุดตัด และหากคุณภาพของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่สร้างขึ้น ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นำไปหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบทั้ง 7 ฉบับ ตามวิธีของ โรวินเนลลีและแฮมเบลตัน (Rovinelli and Hambelton) (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 65) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของข้อสอบกับตัวชี้วัด และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลเป็นผู้พิจารณาค่าความสอดคล้องของข้อสอบกับตัวชี้วัด ผลพบว่า ข้อสอบแต่ละ

ข้อสอบคล่องกับตัวชี้วัด และสามารถวัดได้ตรงตามตัวชี้วัดที่ต้องการวัด กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยของข้อสอบในแบบทดสอบทั้ง 7 ฉบับ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 จึงสามารถสรุปในเบื้องต้นได้ว่า ข้อสอบแต่ละข้อมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้สร้างข้อสอบตามตัวชี้วัดที่ได้วางแผนการเขียนข้อสอบไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักวัดผลหลายท่าน อาทิ พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2550 : 97) เยาวดี วิบูลย์ศรี (2549 : 178 - 186) อนุวัติ คุณแก้ว (2549 : 162-164) ที่กล่าวว่า การสร้างข้อสอบให้มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา นั้น ควรสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร เขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล และประเมินผลพิจารณาค่าความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง และสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2535 : 101) ที่กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบจะต้องสร้างตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม วิธีการตรวจสอบว่าแต่ละข้อมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือไม่ โดยนำเอาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและข้อสอบ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตัดสิน การวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม คำดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

2. คะแนนจุดตัด ผู้วิจัยได้หาคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ ที่สร้างขึ้น ทั้ง 7 ฉบับ โดยวิธีของ เบอร์ก (Berk) (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 285) ปรากฏว่าแบบทดสอบอิงเกณฑ์ มีคะแนนจุดตัด เท่ากับ 5 ถึง 6 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน หรือร้อยละ 50 ถึง 60 ของคะแนนเต็ม คะแนนจุดตัดที่เท่ากับร้อยละ 50 คือ ฉบับที่ 1 4 และ 7 คะแนนจุดตัดที่เท่ากับร้อยละ 60 คือ ฉบับที่ 2 3 5 และ 6 และพบว่า มีคะแนนจุดตัดเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยศึกษาเท่านั้น เพราะการหาจุดตัดโดยวิธีของ เบอร์ก (Berk) ขึ้นอยู่กับคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ณ ตำแหน่งที่ไค้การแจกแจงทั้งสองตัดกัน คะแนนจุดตัด จึงสูงกว่าร้อยละ 50 หรือต่ำกว่าร้อยละ 50 ได้ ตลอดจนธรรมชาติของวิชา เนื้อหาย่อยแต่ละหน่วย มีความยากง่ายไม่เท่ากัน กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาจึงมีผลการเรียน เฉพาะกลุ่มที่ศึกษาเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไพโรจน์ ใจดี (2546 : 89) และ ลำดวง เหล็กกล้า (2550 : 133) ที่กล่าวว่า คะแนนจุดตัดจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับผลสอบก่อนเรียนและหลังเรียนหรือธรรมชาติของวิชา

3. คุณภาพของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่สร้างขึ้น

3.1 ความยาก ผู้วิจัยได้นำผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จากการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ทั้ง 7 ฉบับ มาคำนวณหาความยาก โดยวิธีของคริสปินและเฟลด์

ยูเซน (Krtspin and Feldlusion) (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 87) ปรากฏผลว่า ความยากของการทดลองสอบครั้งที่ 1 ตั้งแต่ .48 - .80 และความยากของการทดลองสอบครั้งที่ 2 ตั้งแต่ .50 - .80 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2535 : 87) ที่กล่าวว่า ค่าความยากของข้อสอบอิงเกณฑ์เป็นค่าแสดงถึงร้อยละหรือสัดส่วนของผู้ที่ตอบข้อสอบนั้นถูก หรือที่เลือกคำตอบนั้นค่าของความยากหรือ p ที่อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมควรอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 ซึ่งไม่ยากเกินไปหรือง่ายเกินไป การวิจัยในครั้งนี้มีค่าใกล้เคียงกับไพโรจน์ ใจดี (2546 : 87) ได้สร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความยากตั้งแต่ .50 ถึง .86 สรุปได้ว่าแบบทดสอบอิงเกณฑ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยใช้แบบสอบ ชุดเดียวกันทดสอบนักเรียนก่อนการสอนและหลังการสอน แสดงว่ากระบวนการเรียนการสอน ส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของนักเรียน มีผู้ตอบถูกเมื่อการเรียนการสอนสิ้นสุดมากกว่าผู้ตอบถูกก่อนที่จะมีการเรียนการสอน

3.2 อำนาจจำแนก ผู้วิจัยหาอำนาจจำแนกของข้อสอบทั้ง 7 ฉบับ ตามวิธีของคริสปินและเฟลด์ ยูเซน (Krtspin and Feldlusion) (สุรวาท ทองบุ. 2550 : 102) ปรากฏว่าแบบทดสอบทั้ง 7 ฉบับ ของการทดลองสอบครั้งที่ 1 มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ .105 - .385 คือมีอำนาจจำแนกค่อนข้างต่ำและใช้ไม่ได้ ฉบับละ 2 ข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการทดลองสอบครั้งแรก ข้อสอบยังมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง เช่น ข้อสอบถามไม่ชัดเจน หรือข้อสอบยากมาก บางข้อตัวเลือกที่ถูกมีความเด่นชัดเกินไป บางข้อคำตอบถูกอาจเป็นไปได้ที่จะถูกหลายข้อ นักเรียนอาจใช้การเดา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำแบบทดสอบไปปรับปรุงแล้วนำไปทดลองสอบครั้งที่ 2 ปรากฏว่าแบบทดสอบทั้ง 7 ฉบับ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ .208 - .598 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักวัดผลหลายท่าน อาทิ อนุวัติ คุณแก้ว (2549 : 153) กล่าวว่า ข้อสอบ ที่ดีต้องแยก คนเก่ง และคนอ่อนออกจากกันได้ และสุรวาท ทองบุ (2550 : 102) กล่าวว่า ถ้าอำนาจจำแนก (ดัชนี S) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ถือว่ามีความสามารถในการจำแนกหรืออำนาจจำแนกใช้ได้ การวิจัยในครั้งนี้มีค่าใกล้เคียงกับเสาวนิต ร่มศรี (2546 : 103) ที่สร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเมตริกซ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ .22 - .66 สรุปได้ว่าแบบทดสอบอิงเกณฑ์ทั้ง 7 ฉบับ ที่ผู้วิจัยสร้างแต่ละข้อมีอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ สามารถจำแนกผู้เรียน เป็นกลุ่มผู้รอบรู้กับกลุ่มไม่รอบรู้ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยสร้างข้อสอบจากง่ายไปหายาก ทำให้ผู้ทดสอบมีแรงจูงใจในการทำข้อสอบ ระยะเวลาในการทำแบบทดสอบ และจำนวนข้อสอบพอเหมาะ เนื้อหาครอบคลุมกับสิ่งที่วัดผลการเรียนรู้ วัดระดับความสามารถ

ของผู้สอบเก่ง ปานกลาง อ่อนละกันภายในกลุ่มตัวอย่าง สัดส่วนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างมีขนาดประชากรใหญ่ ปานกลาง เล็กละกันในกลุ่มตัวอย่าง ข้อสอบจึงสามารถจำแนกผู้เรียนได้ตามความแตกต่างของแต่ละคน จัดเป็นกลุ่มผู้รอบรู้ กับกลุ่ม ผู้ไม่รอบรู้ได้ แสดงว่าการคัดเลือกและการปรับปรุงข้อสอบจะช่วยให้ได้อ่านาจำแนกดีขึ้น

3.3 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ผู้วิจัยได้หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากผลการทดสอบครั้งที่ 3 ทั้ง 7 ฉบับ ตามวิธีของคาร์เวอร์ (Carver) (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 66) ปรากฏผลว่า แบบทดสอบ ฉบับที่ 1 มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง .83 ฉบับที่ 2 มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง .79 ฉบับที่ 3 มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง .81 ฉบับที่ 4 มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง .82 ฉบับที่ 5 มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง .79 ฉบับที่ 6 มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง .80 และฉบับที่ 7 มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง .78

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 66) ที่กล่าวว่า ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบทดสอบในการจำแนก ผู้ที่เรียนแล้วกับผู้ที่ยังไม่ได้เรียน โดยถือแนวคิดที่ว่า ผู้ที่เรียนแล้วน่าจะสอบผ่าน ผู้ที่ยังไม่ได้เรียนน่าจะสอบไม่ผ่าน แบบทดสอบฉบับใดที่นำไปสอบแล้วพบว่าผู้ที่เรียนเรื่องนั้นแล้ว สอบผ่านจำนวนมาก และผู้ที่ยังไม่ได้เรียนเรื่องนั้นสอบผ่านจำนวนน้อย ก็จะมีค่าความเที่ยงตรงสูง การวิจัยในครั้งนี้มีค่าใกล้เคียงกับเสวานิต ร่มศรี (2546 : 103) ที่สร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเมตริกซ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเท่ากับ .725 - .893 และไพโรจน์ ใจดี (2546 : 87) สร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเท่ากับ .79 สรุปได้ว่า แบบทดสอบอิงเกณฑ์ทั้ง 7 ฉบับ ที่ผู้วิจัยสร้าง มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประสิทธิภาพของการสอนเป็นส่วนสำคัญ และช่วงเวลาในการเก็บข้อมูลกับการเรียนเนื้อหาแล้วทดสอบทันทีหลังการสอน ทำให้นักเรียนยังจดจำเนื้อหาได้ดี และมีความตั้งใจในการทำแบบทดสอบ

3.4 ความเชื่อมั่น ผู้วิจัยได้หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ทั้ง 7 ฉบับ โดยวิธีของโลเวทท์ (Lovett Method) (สมนึก ภัททิยธนี, 2551 : 229) ปรากฏผลว่า ได้ความเชื่อมั่นระหว่าง .81 - .86 แบบทดสอบฉบับที่ 1 มีความเชื่อมั่น .81 ฉบับที่ 2 มีความเชื่อมั่น .82 ฉบับที่ 3 มีความเชื่อมั่น .82 ฉบับที่ 4 มีความเชื่อมั่น .83 ฉบับที่ 5 มีความเชื่อมั่น .86 ฉบับที่ 6 มีความเชื่อมั่น .82 และฉบับที่ 7 มีความเชื่อมั่น .81

ผลจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้พบว่า ข้อสอบมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้าง มีเนื้อหาสาระจำนวนข้อสอบพอเพียงกับสิ่งที่วัด เพราะสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ข้อสอบมีความชัดเจนไม่กำกวม โดยสังเกตจากการดำเนินการสอบ นักเรียนเข้าใจในข้อคำถาม การให้คะแนนมีความเป็นปรนัย เห็นได้จากการตรวจให้คะแนนตอบถูกต้อง 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ไม่ว่าผู้ใดตรวจผลการทดสอบยังคงที่ ลดความคลาดเคลื่อนภายในของผู้สอบ ด้านอารมณ์ ความวิตกกังวล โดยทดสอบหลังเรียนทันที ที่สอนเสร็จในเนื้อหาที่จะทดสอบ ลดความความคลาดเคลื่อนภายนอกของผู้สอบ โดยให้ผู้สอบอ่านคำชี้แจงก่อนสอบ ผู้ดำเนินการสอบตอบคำถามที่ข้องใจ ทำให้ผู้สอบมีความเข้าใจตรงกันในการตอบแบบทดสอบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอนูวัติน กุณแก้ว (2549 : 152-153) ที่กล่าวว่า แนวทางในการทำให้ความเชื่อมั่นสูง จะต้องมีการมีจำนวนข้อสอบพอเพียงกับสิ่งที่วัด ข้อสอบมีความชัดเจนไม่กำกวม การให้คะแนนมีความเป็นปรนัย กำจัดหรือลดความคลาดเคลื่อนภายในของผู้สอบด้านอารมณ์ ความวิตกกังวล ลดความคลาดเคลื่อนภายนอกของผู้สอบ เช่น มีคำชี้แจงในการสอบ เป็นต้น

จากการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทั้ง 7 ฉบับ มีคุณภาพ คือมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีความสามารถในการจำแนก มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และมีความเชื่อมั่น ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวัดผลสัมฤทธิ์ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำต่อไปได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 การสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ข้อสอบแต่ละข้อมีเนื้อหาสอดคล้องกับตัวชี้วัด และมีคุณภาพถูกต้องตามหลักวิชาการ ผู้สอนสามารถนำแบบทดสอบไปใช้ในการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือสอนซ่อมเสริมต่อไป

1.2 คะแนนจุดตัดในการวิจัยครั้งนี้ เป็นคะแนนจุดตัดที่ใช้เป็นคะแนนเกณฑ์ในการจำแนกผู้เรียนเป็นกลุ่มผ่านเกณฑ์กับไม่ผ่านเกณฑ์เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ศึกษาเท่านั้น ครูผู้สอนควรหาคะแนนจุดตัดใหม่ เพราะคะแนนจุดตัดจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับผลสอบก่อนเรียน และหลังเรียนของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัย เรื่องการสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์ในเรื่องอื่น กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนา และวัฒนธรรม ฯลฯ เพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบการประเมินผลตามหลักสูตรใหม่

2.2 ในการหาอำนาจจำแนก โดยวิธีของของคริสปีนและเฟลด์ลูเซน (Krtspin and Feldluson) ใช้ดัชนี S (สุรวาท ทองบุ, 2550 : 102) คำนวณโดยการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ละฉบับ ซึ่งเป็นการเสียเวลา และไม่สะดวก ควรเลือกวิธีหาอำนาจจำแนกวิธีอื่น

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบวิธีหาคุณภาพ ของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ด้วยวิธีอื่น ๆ เช่น วิธีหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของมิลล์แมน (Millman) โดยใช้สัมประสิทธิ์สหพันธ์แบบพี วิธีของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) วิธีของสับ โคเวียค (Subkoviak) และความเชื่อมั่นตามวิธีของลิวิงสตัน (Livingston) เป็นต้น เพื่อให้ได้วิธีหาคุณภาพของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่ดีและเหมาะสมที่สุด สอดคล้องกับระเบียบ การวัด ประเมินผลตามหลักสูตรใหม่